

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 169/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného Mgr. Zdenkou Záhorákovou, advokátkou, L. Novomeského 2667/4, Trenčín, proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/212/2008 a postupu Krajského súdu v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 19Co/311/2017 a sp. zn. 19Co/50/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/212/2008 a postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 19Co/311/2017 a sp. zn. 19Co/50/2025. Sťažovateľ žiada, aby mu ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 17 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu 19. septembra 2008 domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom okresného súdu č. k. 14C/212/2008-627 zo 14. mája 2025 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 19Co/81/2025-713 z 26. novembra 2025, ktoré nadobudli právoplatnosť 4. januára 2026. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ 27. februára 2026 dovolanie, o ktorom nebolo dosiaľ právoplatne rozhodnuté.

3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými priet'ahmi okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní, ktoré trvalo od podania žaloby do právoplatného skončenia 18 rokov. Sťažovateľ zrekapituloval priebeh napadnutého konania a špecifikoval obdobia, ktoré mali byť poznačené priet'ahmi zo strany konajúcich súdov. Podľa sťažovateľa pritom po právnej ani faktickej stránke neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by mala vplyv na dĺžku konania. Dĺžka konania bola značne ovplyvnená účelovým správaním žalovanej a ňou predkladanými návrhmi na vykonanie dokazovania. Je však výlučne v kompetencii súdu, aby rozhodol, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Pri odročovaní musí súd postupovať v súlade so zákonom, keďže jedine súd má na zabezpečenie plynulosti konania zákonné prostriedky. Napadnuté konanie však bolo poznačené viacerými obdobia súvislej nečinnosti, ako aj neefektívnym postupom konajúcich súdov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými priet'ahmi súdov rozhodujúcich v právnej veci sťažovateľa, ktorá bola ako celok právoplatne skončená 4. januára 2026, a to takmer po 18 rokoch od podania žaloby.

5. Pri posudzovaní postupu okresného súdu a krajského súdu ústavný súd odkazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej podstatou a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje tomuto základnému právu ochranu len vtedy, ak bola uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať. Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o nej už nie je spôsobilé naplniť účel poskytovanej ochrany. Tento konzistentný právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

6. Ústavný súd uznáva, že opísaná dĺžka napadnutého konania ako celku bola neprimeraná, keďže od podania žaloby do právoplatného skončenia konania uplynulo takmer 18 rokov. Pre ústavný súd je však zásadné, že sťažovateľ doručil ústavnému súdu ústavnú sťažnosť až v čase, keď bola v plnom rozsahu nastolená právna istota v otázke, o ktorej sa viedol spor vo veci samej. Konanie ako celok bolo v tom čase právoplatne skončené, keďže meritórne rozsudky nadobudli účinky právoplatnosti 4. januára 2026 (podľa zistení ústavného súdu trovy konania priznané neboli, pozn.).

7. Na závere o nastolení právnej istoty (čo je dôsledkom záväznosti a zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia v súlade s § 226 Civilného sporového poriadku) nič nemení ani skutočnosť, že aktuálne prebieha dovolacie konanie (na podklade mimoriadneho opravného prostriedku uplatneného sťažovateľom). Prípadné kasačné rozhodnutie dovolacieho súdu je síce spôsobilé do budúcnosti zvrátiť právne účinky nastolené právoplatnosťou meritórnych rozhodnutí, podanie dovolania samo osebe však taký následok nevyvoláva, a preto pri hodnotení postupu okresného súdu a krajského súdu za súčasného procesného stavu nemožno hovoriť o trvajúcej právnej neistote sťažovateľa.

8. Keďže sťažovateľ doručil ústavnému súdu ústavnú sťažnosť v čase, keď bolo konanie pred okresným súdom a krajským súdom právoplatne skončené, v kontexte uvedených východísk nie je možné vysloviť porušenie označených práv vo vzťahu k nim tak, ako to žiada sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu